

Galls al galliner

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

Per als ciutadans l'entorn polític català s'assembla més a un galliner que no pas a un oasi. Mentre la gent aprofita els darrers dies de vacances, els polítics s'entesten a fer campanya, sigui des d'on sigui. Les empreses amb història saben que per afrontar qüestions estratègiques –i, per tant, serioses de debò- no n'hi ha prou amb les bones intencions, sinó que cal la inspiració i la passió encomanadissa d'un líder; això vol dir que ell (o ella), amb independència dels seus trets personals, disposa de la credibilitat, del suport i, fins i tot, de la devoció de la majoria de la seva gent. No n'hi ha prou amb saber dirigir; això serveix per al dia a dia, però no per transformar l'estat de les coses.

Benjamin Zander, l'actual director de l'Orquestra Filharmònica de Boston, coautor amb la seva segona ex-muller de "The Art of Possibility", compara la feina dels directors d'orquestra amb la dels directors generals de les empreses. Entre altres coses, diu que, per a resoldre problemes, hi ha tres actituds: la resignació, l'emprenyament i la possibilitat. Totes són vàlides com a reacció, però només la darrera du a l'excel·lència, tot i que normalment és l'elecció més difícil. L'opció de la possibilitat vol dir que una equivocació sempre és una oportunitat de millora. Tanmateix, si cal resoldre problemes en període de lluita pel liderat, no cal esperar cap resultat important, de fons; bona part de les energies de la cúpula de l'organització s'esmerçaran en l'enfrontament personal. I, mentre els egos estiguin tan inflats, els interessos personals prevaldran per sobre dels de l'empresa. Aplicable al país. Si hi ha tants gallets, és que no hi ha cap gall; ... i els grans canvis hauran d'esperar.